

DOBRA RADA

PISMO PARAFIALNE MARZEC 3/2012 (29)

WYWIAD Z BISKUPEM STAROKATOLICKIEGO KOŚCIOŁA MARIAWITÓW – PIOTREM MARIĄ BERNADEM KUBICKIM

Ekscelencjo, proszę o przybliżenie powstania Mariawityzmu w Polsce?

Nazwa Mariawityzm pochodzi od łacińskiego słowa *Mariaevitum* (imitantes), co w języku polskim oznacza Maryi życie. Nazwa ta wymaga naśladowanie życia Matki Bożej- jej pokory, miłości, czystości i modlitwy oraz szerzenia kultu maryjnego.

Podstawowe reguły

wiary Kościoła Starokatolickiego Mariawitów oparte są na starodawnych Katolickich zasadach wiary i moralności. Zawarte są one w księgach Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu oraz dogmatach i tradycji nierozdzielonego Kościoła, określone na pierwszych siedmiu soborach powszechnych do 1054 roku. Kościół Mariawitów opiera się również na objawieniu o Bożym Miłosierdziu, otrzymanym przez założycielkę mariawityzmu Marię Franciszkę Kozłowską, wskazującym że ratunek dla pogrążonego w grzechach świata jest w Chrystusie, obecnym w Przenajświętszym Sakramencie, oraz przez wzywaniem nieustannej pomocy Najświętszej Maryi Panny. Objawienia te miały miejsce 2-go sierpnia 1893 roku w kościele rzymskokatolickim seminarijnym w Płocku, przed ołtarzem Matki Boskiej Anielskiej i zostały nazwane „Dziełem Wielkiego Miłosierdzia”. Pierwotnie Mariawityzm miał być Zgromadzeniem Zakonnym w łonie Kościoła rzymskokatolickiego. Starania w

Rzymie nie doprowadziły do powstania takiego Zgromadzenia. Mariawityzm został przez Piusa X wyklęty, a na Założycielkę i ks. Marię Jana Michała Kowalskiego została nałożona klątwa. Dzień 30 grudnia 1906 roku uważa się za wyłączenie mariawitów z Kościoła rzymskokatolickiego. Siostra Maria Franciszka wraz z duchownymi, siostrami zakonnymi i rzeszą wiernych utworzyli niezależny Kościół. Nawiązał On kontakty z kościołami starokatolickimi w Holandii i Austrii. Na kongresie starokatolików w Wiedniu 1909 roku przyjęto Kościół Katolicki Mariawitów do Unii Utrechckiej Kościołów Starokatolickich. W Utrechcie ks. Jan Maria Michał Kowalski, 5 października 1909 roku, otrzymał sakrę biskupią i od tej pory mariawityzm stał się samodzielnym, niezależnym Kościołem Starokatolickim.

Naszym podstawowym zadaniem jest szerzenie czci dla Pana Jezusa w Przenajświętszym Sakramencie i wskazywanie na potrzebę Nieustającej Pomocy Matki Najświętszej. Kult Przenajświętszego Sakramentu w życiu wiernych ma się przejawiać w częstym i godnym przyjmowaniu Komunii Świętej pod dwiema postaciami chleba i wina oraz odprawianiu Adoracji przed Najświętszym Sakramentem. Ponadto w swojej nazwie nosimy imię Maryi, więc musimy naśladować Jej życie. W naszym stroju jest szkaplerz Maryjny, który ma nas bronić przed strzałami złego ducha, aby nie dosięgły naszych dusz.

Jaka jest struktura Kościoła Mariawickiego?

Najwyższą władzą w Kościele jest Synod, który powinien zbierać się co 7 lat. Ostatni Synod był w 1935 roku, kiedy to doszło do rozłamu w Kościele Mariawickim. Mariawityzm rozpadł się na dwie denominacje: Starokatolicki Kościół Mariawitów w Płocku i Kościół Katolicki Mariawitów w

Felicjanowie . Denominacja Płocka zabroniła kapłankom i biskupkom sprawować obowiązki duszpasterskie, zniósła kapłaństwo kobiet oraz powróciła do pierwotnej formy działalności Kościoła Mariawickiego z przed 1921 roku (śmierć Założycielki). Kościół Katolicki Mariawitów utrzymuje kapłaństwo kobiet oraz mianuje na proboszczów kapłanki, wprowadzono też tam kapłaństwo ludowe. To różni te dwa Kościoły.

Władzami Kościoła Starokatolickiego Mariawitów są: Synod, Kapituła Generalna, Rada Kościoła, Biskup Naczelny, biskup ordynariusz, rada parafialna i proboszcz. Prawo wewnętrzne Kościoła uchwalane jest przez Synod, który jest zwierzchnią władzą oraz instytucją ostateczną dla uchwał władz Kościoła. Stanowią go biskupi, kapłani i delegaci z każdej parafii. Kapituła Generalna jest ogólnym zgromadzeniem wszystkich biskupów i kapłanów i do niej należą najważniejsze sprawy Kościoła, duchowieństwa i wybór biskupów dla Kościoła. Kapituła ma też kompetencje Synodu.

Innym organem jest Rada Kościoła – to władza zarządzająca i wykonawcza w Kościele, wybierana na okres 7 lat przez Kapitułę Generalną. Rada oraz biskup Naczelny są na co dzień organem wykonawczym Kościoła. W jej skład wchodzi wszyscy biskupi i 3- 4 kapłanów. Ja jestem członkiem Rady Kościoła od 3 kadencji . Biskup Naczelny jest wybierany przez Synod lub Kapitułę Generalną na 7 lat, pełni jednocześnie funkcję Przewodniczącego Rady Kościoła i reprezentuje Kościół na zewnątrz. Rada Parafialna wybierana jest przez Zebranie Parafialne. Zatwierdza wszystkie działania gospodarcze prowadzone w parafii. W parafiach działają również grupy parafialne, m.in. : Koła Adoracyjne oraz Związek Młodzieży Mariawickiej, do którego zadań należy: Adoracja Młodzieżowa Najświętszego Sakramentu raz w tygodniu lub w miesiącu, organizowanie kolonii i zimowisk, Majówek, Andrzejek, pielgrzymek do Płocka. Poza tym prowadzona jest nauka religii przy parafiach dla

młodzieży szkół średnich i wyższych, a dla dzieci szkół podstawowych i gimnazjów – w szkołach.

Dlaczego tak dużą wagę przywiązujecie do „Dzieła Wielkiego Miłosierdzia„?

Tam zawarte są objawienia naszej Założycielki. W czasach ostatecznych więcej należy zaufać Bożemu Miłosierdziu, a ten ratunek jest w Najświętszym Sakramencie i Pomocy Maryi. W oparciu o te dwa środki ma się odrodzić cała ziemia czasów ostatecznych i przygotować się na przyjęcie Królestwa Bożego. Stąd nasz kult Miłosierdzia Bożego. **Ekscelencjo, co chciałby Ksiądz przekazać parafianom Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu?**

Dziękuję za zaproszenie do parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu oraz za miłą współpracę z ks. Proboszczem Andrzejem Blewińskim - Dziekanem Dekanatu Zgierskiego. Wyrażam słowa wdzięczności za zorganizowanie Polskiego Asyżu w Łódzkich Łagiewnikach, gdzie mogłem brać udział i modlić się o pokój z braćmi innych Kościołów. Wasz proboszcz angażuje się w prace ekumeniczne Łódzkiego Oddziału Polskiej Rady Ekumenicznej. Dlatego tak chętnie przyjąłem zaproszenie od Waszej parafii, aby powiedzieć o Mariawityzmie żywe i prawdziwe słowo. Zachęcić także parafian do tolerancji i poszanowania ludzi innych wyznań. Gratuluję Wam tak otwartego Ks. Proboszcza na działalność różnych grup parafialnych. Zapraszam Was do odwiedzenia naszego Kościoła w Lipce. Parafia ta, jako pierwsza, wyodrębniła się 8-go lutego 1906 roku z rzymskokatolickiej parafii w Niesułkowie. Dziś liczy 1400 osób zamieszkałych w 11-tu wioskach i w mieście Brzeziny. W parafii działa orkiestra dęta założona w 1946 roku, oraz 20-to osobowy chór, którego śpiew podziwiał przewodniczący Klubu Seniorów, obecny na naszym nabożeństwie w styczniu b.r.. Kościół w Lipce jest usytuowany przy trasie Stryków-Brzeziny, na obrzeżach Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Gajek

WYWIAD Z KS. JANEM CZEKALSKIM DUSZPASTERZEM AKADEMICKIM W ŁODZI

Ks. Proboszcz parafii Matki Boskiej Dobrej Rady, w trosce o życie duchowe swoich parafian, proponuje zacnym kaznodziejom głoszenie Słowa Bożego w naszej parafii. By pomóc w przygotowaniu dzieci i młodzieży do Świąt Wielkanocnych zaprosił Ks. Jana Czekalskiego, Duszpasterza Akademickiego w Łodzi. Rekolekcje zostały wygłoszone w 2012r.

Nie jest Ksiądz naszym częstym gościem. Czy mógłby się Ksiądz przedstawić naszym parafianom?

Ks. Jan Czekalski – Duszpasterz Akademicki . Od 4 lat pracuję ze studentami w Ośrodku Duszpasterskim przy Politechnice Łódzkiej, które nazywa się Duszpasterstwo Akademickie Piątka.

Rekolekcje parafialne są punktem kulminacyjnym wielkopostnym. Czy nauczanie Księdza będzie wokół jednego zagadnienia czy kilku?

Rekolekcje są czasem bardzo ważnym dla chrześcijan, czas w którym człowiek słyszy o prawdach wiary. Jest to czas przeznaczony, aby usłyszeć o miłości Pana Boga. Wszystko

dostosowane do wieku oraz potrzeb jakie ma grupa. Rekolekcje dla dorosłych, młodzieży i dzieci. Chcę przypomnieć dzieciom, że prawdziwym dobrem jest Pan Bóg i nasze posłuszeństwo Panu Bogu. To jedyna droga do prawdziwego szczęścia.

Można powiedzieć że rekolekcjonista daje siebie

dzieciom ale czy sam otrzymuje coś w zamian?

Na początku mówię, że jest to święty czas nawrócenia, wspólnego spotkania się z Panem Bogiem. Na mnie spoczywa przygotowanie myśli , modlitw w intencji rekolekcji. Po pierwsze, jest to doświadczanie spotkania z Panem Bogiem, które chce się

dawać innym. Po drugie, prosta dziecięca wdzięczność daje człowiekowi skrzydła, bo jednak mamy do czynienia z tymi, którzy pragną słuchać, włączają się w to nauczanie to po ludzku bardzo miłe i pomagające.

Czego można życzyć rekolekcyoniście?

Świętości, o nic innego w życiu, tak naprawdę nie chodzi. Kiedy zaczynam rekolekcje, kiedy ktoś mnie zaprasza, proszę o modlitwę. Bo bez własnej świętości właściwie wszystko przestaje mieć sens.

Co chciałby Ksiądz przekazać naszym czytelnikom.

Przede wszystkim ciągłego doświadczania Pana Boga. Bóg znając człowieka wiedział, że człowiek potrzebuje innych, potrzebuje wspólnoty. Nie jesteśmy przypadkowi, spotykamy się z ludźmi. Tworzymy wokół Chrystusa wspólnotę, może się nie znamy, widzimy się raz w tygodniu. Jest ten który nas łączy w którym tworzymy jedność.

TRIDUUM PASCHALNE JAKO ŹRÓDŁO I SENS LITURGII CHRZEŚCIJAN

Za kilka tygodni, podobnie jak kiedyś ludzie w Jerozolimie, będziemy witać Pana Jezusa. W niedzielę Palmową wejdziemy jednocześnie w najważniejszy tydzień w ciągu całego roku liturgicznego, jakim jest Wielki Tydzień, a w nim Triduum Paschalne, stanowiące źródło i centrum liturgii chrześcijan.

To właśnie w tym czasie (a dokładnie w Wielki Czwartek) Pan Jezus z miłości do nas, zapragnął pozostać z nami już na zawsze, pod postacią Najświętszego Ciała Swojego i Krwi. Wieczorem po wieczerzy Pan Jezus „... wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, łamał go i podawał swoim uczniom mówiąc „Bierzcie i jedzcie to jest Ciało moje”. Potem wziął kielich, dzięki czynił i podał im go mówiąc „Pijcie z niego wszyscy; bo to jest krew moja, krew [Nowego] Przymierza, która przelewa się za wielu ludzi na odpuszczenie grzechów” (Mt 26, 26 – 29). Słowa te słyszymy w czasie każdej Mszy świętej, w czasie której dokonuje się cudowna przemiana chleba w Ciało Pana Jezusa a wina w Jego krew. Po wszystkie dni, z tego sakramentu czerpiemy siły i moc w naszej pielgrzymce do Królestwa Niebieskiego.

Bł. Jan Paweł wypowiadał się w sposób następujący „*Tibi gratias agens benedixit*”. W każdej Mszy św. wspominamy i na nowo budzi się w nas to pierwotne uczucie, jakie Jezus wyraził w akcie łamania chleba: *dziękczynienie*. Jest ono postawą, która zawiera się w słowie „Eucharystia”. W Eucharystii Jezus dziękuje Ojcu z nami i za nas. Msza święta jest najpiękniejszą modlitwą, w której człowiek może uczestniczyć przeżywając życie, śmierć i zmartwychwstanie naszego Mistrza”.

Przyjrzyjmy się liturgii Wielkiego Czwartku oraz jego symbolicznie. Odprawiane tego dnia Msza św., oznacza gromadzenie uczniów Jezusa w czasie Ostatniej Wieczerzy. Podczas wieczornej liturgii Wieczerzy Pańskiej, biskupi i kapłani dokonują obrzędu obmycia nóg. Czynią to na wzór Pana Jezusa, który w ten sposób ukazał, że nasze

Książd z Chrystusem, tworzą jedność z bliźnim który stoi gdzieś w drugim końcu drugiej strony. Łączy nas bardzo mocna więź. Życzę poczucia więzi między sobą ze wszystkimi w parafii, żeby przyniosło jak najpiękniejsze owoce. Życzę jak najlepszego przygotowania do świąt Wielkiej Nocy, aby doświadczyć Zmartwychwstania w swoim życiu. W swoim życiu doświadczamy dużo trudnych problemów, rzeczy, złości, grzechów ale żeby Pan Bóg pomógł doświadczyć w trudnych sprawach które może czasami nie od nas zależą aby Pan Bóg dał nam doświadczyć łaski swojej mocy pokonywania zła.

Składamy wyrazy wdzięczności za przeprowadzone rekolekcje wielkopostne dla dzieci. Życzymy otwartości na dary Ducha Świętego oraz opieki Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu.

Rozmawiała Marianna Strugińska-Felczyńska

życie powinno być służbą drugiemu człowiekowi.

Po Wieczerzy Pańskiej, Najświętszy Sakrament zostaje przeniesiony do kaplicy adoracji, zwany dawniej „ciemnicą”. Adoracja wyraża wdzięczność wiernych za dar Eucharystii.

Wielki Piątek to dzień męki i śmierci naszego Zbawiciela. W tym czasie rozgrywać się będzie największy dramat Jezusa Chrystusa – Boga i człowieka jednocześnie. On, który tak bardzo pokochał każdego z nas' teraz zostanie opuszczony prawie przez wszystkich, zostaną tylko nieliczni, którzy przy Nim pozostaną do końca. Wielki Piątek jest dniem pełnym

powagi i kontemplacji. To właśnie w tym dniu, powinniśmy zatrzymać się na chwilę i zastanowić nad słowami: „Bóg tak umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego wierzy nie zginął, ale życie wieczne miał”. Jest to również wyjątkowy czas na to, aby wejść do kościoła (gdzie będzie wystawiony Najświętszy Sakrament) i powiedzieć po prostu „dziękuję Ci Panie Jezu za to, że umarłeś za mnie”. A już koniecznie pamiętajmy o modlitwie w godzinę śmierci Pana Jezusa o 15.00.

Wielki Piątek jest jedynym dniem w roku, w którym nie sprawuje się Mszy świętej. W kościołach trwają nabożeństwa Drogi krzyżowej oraz adoracja Najświętszego Sakramentu, wieczorem zaś odbywa się Liturgia Męki Pańskiej. W czasie jej trwania odczytany zostaje fragment Męki Pańskiej oraz następuje adoracja krzyża. Po zakończonej uroczystości Najświętszy Sakrament, przy dźwiękach kołatek, zostaje przeniesiony do grobu Pańskiego. W ciszy adorujemy Pana Jezusa.

Przedostatnim dniem Wielkiego Tygodnia jest Wielka Sobota. W tym dniu od rana kapłani święcą pokarmy: chleb – na pamiątkę tego, którym Jezus nakarmił tłumy na pustyni

mięso – na pamiątkę Baranka Paschalnego
jajka – symbolizujących nowe życie sól – aby nas chroniła od zepsucia.

Wieczorem o zmierzchu, wierni spotkają się na liturgii Wielkiej Soboty. rozpoczyna się ona od poświęcenia ognia, od którego zapala się pascha – symbol Zmartwychwstałego Chrystusa. Od tej „woskowej kolumny” uczestnicy uroczystości odpalają swoje świece i w ten sposób „światłość” ogarnia całą świątynię, która wcześniej była ogarnięta ciemnościami.

Chrystus odnosi zwycięstwo nad śmiercią, grzechem i szatanem. Zostajemy wezwani do tego, aby podjąć walkę ze złem. Następuje długa liturgia słowa (od czterech do ośmiu czytań), która przypomina nam całą historię zbawienia. Będziemy mieli jeszcze raz szansę poznać dobroć Boga, który opiekuje się swoim ludem, we wszystkich momentach historii ludzkości. W czasie Wieczery Paschalnej wierni odnawiają swoje

ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE – ISTOTA CHRZEŚCIJAŃSKA

„Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara” (1Kor 15,14).

Nadchodzą święta. Handlowcy będą nas zachęcać do wydawania pieniędzy na to, aby przeżyć ten czas godnie czyli w otoczeniu szynków, mazurków i serników. O ile jeszcze z Bożego Narodzenia da się wyciągnąć jakieś chwyt reklamowe odwołujące się do rodzinnej atmosfery, gdzie nikt nie może być pominięty przy wręczaniu prezentów, i które pobudzą sprzedaż, tak z Wielkanocą może być problem. Oczywiście będzie zajacek, jajko i kurczaczek z czekolady o smaku mydła.

I ani słowa o tym, o co w tym wszystkim chodzi. Bo przecież żyjemy w kraju, w którym większość z nas to chrześcijanie, ale naczelną zasadą jest nienawiązywanie do sensu religijnego świąt. Zresztą, jak sprzedać „Zmartwychwstanie”? Ciekawe to wyzwanie dla marketingowców. Krasnal robiący za Świętego Mikołaja i „Kevin sam w domu” odwała połowę roboty.

A tu docieramy do czegoś najważniejszego, co mogłoby nam się przydarzyć. Pojawia się na ziemi człowiek, który dzięki niezwykłemu darowi przyciągania, gromadzi wokół siebie ludzi. Opowiada im, że jest nadzieją Izraela na wyzwolenie spod niewoli. Wątpię w to nawet Jego najbliżsi, którzy mu

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO

Pismo Święte określa w V przykazaniu całkowity zakaz zabijania. Szczegółowo świadczą o tym słowa z katechizmu: „życie ludzkie od chwili poczęcia powinno być szanowane i chronione w sposób absolutny. Już od pierwszej chwili swojego istnienia istota ludzka powinna mieć przyznane prawa osoby, wśród nich nienaruszalne prawo każdej niewinnej istoty do życia(KKK2270).

Jan Paweł II- „Powołanie kobiety jest powołaniem do kształtowania kultury sprzyjającej życiu”(Ev.Vitae, rozdział99).

Zatem co to takiego duchowa adopcja?

Istota duchowej adopcji wynika z osobistego :- modlitewnego i uczynkowego wstawiennictwa do Jezusa

przrzeczenia chrzcielne i wyrzekają się szatana.

Poranek Wielkanocny rozpoczniemy od radosnej procesji rezurekcyjnej, po której uroczyście wejdziemy do świątyni. Po zakończonej Eucharystii usłyszymy radosne zawołanie „Chrystus Zmartwychwstał Alleluja”.

Wracając do swoich domów powtórzmy te słowa a mieszkańcy niech odpowiedzą – prawdziwie zmartwychwstał i zasiądziemy do uroczystego śniadania, gdzie spożywać będziemy poświęcone pokarmy.

Święta Wielkanocne są „sercem” liturgii chrześcijan. Nie zapominajmy o największym cudzie jaki dokonał Pan Jezus – „jeżeli Chrystus Zmartwychwstał, to także i my zmartwychwstaniemy”.

Starajmy się znaleźć każdego dnia czas na modlitwę, na niedzielną Eucharystię. Uczyńmy wszystko, aby „Być świadkami Zmartwychwstałego”.

Andrzej Kalinowski

towarzyszyli w wędrówkach. W drodze do Emaus są pełni rozczarowania i smutku, że to wszystko, co ich nauczyciel mówił okazało się nieprawdą. Nie udał się plan: śmierć na krzyżu przerwała wszystko. Są niestety, niedoinformowani. Dopiero spotkanie przy stole i rozpoznanie po charakterystycznym geście łamania chleba pozwala im uwierzyć, że to wszystko, co mówił, sprawdziło się. A więc to, że zmartwychwstał i jest obecny wśród nich. Spełniła się bowiem obietnica Boga, który dał swojego Syna po to, aby umarł na krzyżu i zmartwychwstał. Jest to dowód prawdziwej miłości Boga do człowieka, który poświęca mu to, co jest dla niego najważniejsze. Zwycięstwo nad śmiercią, jakiego dokonał Chrystus jest także zwycięstwem nad grzechem i nad szatanem. My także mamy w tym wydarzeniu swój udział. Daje to nam nadzieję, że osiągniemy zbawienie. Pod jednym warunkiem: że tego chcemy.

Sławomir Bartczak

Chrystusa osoby adoptującej duchowo, wstawiennictwo o pomoc w ratowaniu od zagłady jednego nieznanego, lecz wskazanego przez Boga-Dawcę Życia zagrożonego aborcją dziecka. Trwa przez okres 9 miesięcy. Jej celem dodatkowym jest ochrona zdrowia psychicznego matki oraz sprawców nakłaniających do aborcji(zagrożonych syndromem postaborcyjnym), a ponadto ochrona i wspomaganie rozwoju rodziny.

Jakie jest podobieństwo i różnica pomiędzy Duchową Adopcją, a adopcją prawną dziecka po urodzeniu?

Nie ma żadnego związku, poza fragmentem nazwy „adopcja dziecka” oraz podobieństwem sytuacji „dziecka niechcianego” .W tym przypadku różnice są co do

skutków: w przypadku adopcji prawnej dziecko trafia do nowej rodziny. Natomiast Adopcja Duchowa skutkuje ocaleniem dziecka od śmierci aborcyjnej.

Kto może podejmować duchową adopcję?

Duchową adopcję może podejmować każdy chrześcijanin, osoby świeckie i konsekrowane, mężczyźni i kobiety, ludzie w każdym wieku. Jedynie dzieci powinny ją podejmować pod opieką rodziców lub opiekunów. Nie mogą podejmować duchowej adopcji ludzie zwalczający Kościół i jego nauki, ludzie obłożeni ekskomuniką, homoseksualiści. Ponieważ istotą adopcji jest nawracanie rodziców by z miłością przyjęli poczęte życie, pielęgnowali je oraz kształtowali moralne wychowanie.

Ważne jest, że duchową adopcję mogą podejmować rodziny w których wystąpiła aborcja, a także ci którzy przyczynili się do jej dokonania. Ważnym jest warunek zaniechania aborcji, wyrażenie żalu i pojednanie z Bogiem po odbyciu Spowiedzi z rozgrzeszeniem i przyjęciem Komunii Świętej. Duchowa adopcja leczy zatem zranione wnętrza.

Duchową adopcję mogą także podejmować osoby pozostające w związku niesakramentalnym np. rozwodnicy, ponieważ duchowa adopcja nie jest sakramentem. Nie można jej dokonać w przypadku ateizmu osób, które żyją w związkach niesakramentalnych.

Zasady podejmowania i praktyka Duchowej Adopcji. Duchową Adopcję rozpoczynamy od złożenia przyrzeczenia, które powinno być składane w sposób uroczysty w kościele. Warunkowo (gdy nie możemy udać się do kościoła) można składać przyrzeczenie adopcyjne również prywatnie pod Krzyżem lub Obrazem Świętym.

Moimi zobowiązaniami adopcyjnymi będą:

- Jedna tajemnica Różańca Świętego
- Moje dobrowolne postanowienia

Poniższa codzienna modlitwa „Panie Jezu”.

Tekst codziennej modlitwy Panie Jezu.

Panie Jezu za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością oraz za wstawiennictwem Świętego

Józefa „Człowieka Zawierzenia”,

Który opiekował się Tobą po urodzeniu,

Proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka

Które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady

I które duchowo adoptowałem.

Proszę, daj rodzicom tego dziecka miłość i odwagę, aby zachować je przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

Złożenie przyrzeczenia powinny poprzedzać rekolekcje, dni skupienia lub przynajmniej ustna informacja na temat prowadzonej praktyki Duchowej Adopcji.

Duchowa Adopcja może być podjęta tylko za jedno dziecko poczęte, znane Panu Bogu, ale może być podejmowana cyklicznie co 9 miesięcy, jednak zawsze po wypełnieniu poprzednich zobowiązań. Każdorazowo nową Duchową Adopcję powinno poprzedzić nowe przyrzeczenie.

Adoptujemy jedno nieznanie nam dziecko zagrożone aborcją. Pan Bóg – Dawca Życia zna jego imię i on je sam wybiera.

Nasze postanowienia dodatkowe, to nasze dodatkowe praktyki duchowe.

Jeśli zapomnimy o naszych zobowiązaniach Duchowej Adopcji to długa przerwa (miesiąc lub dwa miesiące) wymaga podjęcia Duchowej Adopcji od początku. Należy wówczas odbyć spowiedź, ponowić przyrzeczenie i starać się je dotrzymać. W przypadku krótszej przerwy należy przedłużyć czas Duchowej Adopcji o ilość dni opuszczonych.

Naszą pewność, że Bóg wysłuchał nasze prośby opieramy na wierze we Wszechmoc i Miłosierdzie Boże.

Być może w czasie Wielkiego Postu ktoś z nas podejmie tę szlachetną idę Duchowej Adopcji. Być może z czasem w naszej Parafii powstanie ogniwo Duchowej Adopcji. Pamiętamy, że Jezus wielokrotnie mówi do nas o braciach najmniejszych i o tym, że nasze uczynki wobec nich są uczynkami również wobec Niego.

Aneta Mikołajczyk

POSŁUGA NADZWYCZAJNEGO SZAFARZA KOMUNII ŚWIĘTEJ

Funkcje szafarza nadzwyczajnego w zgromadzeniu liturgicznym została ustanowiona decyzją Soboru Watykańskiego II. Słowo *nadzwyczajny* nie oznacza osoby jej wyjątkowych przymiotów lecz mówi o wyjątkowych sytuacjach tej posługi. Dotyczy ona osób świeckich, które mając głębszy dostęp do tajemnic liturgii, mogły swym przykładem świadczyć o wierze w swoich środowiskach. Posługa nadzwyczajnego szafarza polega na pomocy w rozdawaniu Komunii Świętej, gdy przystępuje do niej większa liczba wiernych przy braku szafarza zwyczajnych (kapłanów), albo gdy udzielanie Komunii Świętej utrudnia im stan zdrowia lub podeszły wiek. Zgodnie z zasadą podziału funkcji w zgromadzeniu liturgicznym nadzwyczajny szafarz Komunii Świętej nie powinien pełnić innych posług liturgicznych, np. lektora, komentatora itp. Inną funkcję może pełnić wyjątkowo, gdy brak właściwych osób i ich czynności musiałby wykonać

odprawiający mszę świętą kapłan. Jednak do zasadniczych obowiązków nadzwyczajnego szafarza należy pomoc w zanoszeniu Komunii świętej chorym i niepełnosprawnym. W większych parafiach mogą być nadzwyczajni szafarze wezwani wyłącznie do udzielania Komunii Świętej chorym. Nadzwyczajni szafarze udają się więc do starszych i chorych parafii, by w ten sposób mogli oni w sposób pełny uczestniczyć w Eucharystii i tym samym łączyć swoje życie, radości i cierpienia z Ofiarą Chrystusa.

Kandydatem na nadzwyczajnego szafarza może być ten, kto jest mężczyzną i ukończył 35 rok życia a nie ukończył 65 lat. Jest katolikiem bierzmowanym i posiada przynajmniej średnie wykształcenie. Oczywiście odbył specjalne przygotowanie liturgiczno-teologiczne zakończone pozytywnie zdaniem egzaminem i jest wolny od jakiegokolwiek kary kanonicznej, zgodnie z prawem wymierzonej lub deklarowanej. Ponadto odznacza się

przyzwoitym życiem moralnym, pobożnością i poważaniem wśród duchowieństwa i wiernych.

W niedzielę 25 marca 2012 roku w naszej parafii rozpocznie posługę pierwszy nadzwyczajny szafarz Komunii Świętej. Kandydatem na nadzwyczajnego szafarza wskazanym przez naszego księdza proboszcza jest nasz parafianin Krzysztof Cylke. Aktualnie odbył specjalne przygotowanie liturgiczno-teologiczne. Ukończył 37 lat jest żonaty i ma dwoje dzieci. Razem z żoną należą do kręgu Domowego Kościoła działającego przy naszej parafii. Pan

MŁODZI DLA MŁODYCH

1. Co klerycy mogą przekazać współczesnej młodzieży?

dn. Paweł Wronkowski, alumn Artur Kołodziejczyk, alumn Piotr Kulesza:

Uważamy, że klerycy, którzy tworzą wspólnotę WSD w Łodzi mogą młodym ludziom pokazać że Pan Bóg jest i działa także w XXI w. Prowadzone przez nas akcje ewangelizacyjne mają na celu uświadomić młode pokolenie że warto zastanowić się nad sobą i pomyśleć czasami o tym co Bóg chce abym robił kiedyś w życiu. Chcemy pokazać współczesnej młodzieży radość wiary, sens jej istnienia i chcemy dzielić się Jezusem Chrystusem który nas powołał z różnych miast, domów, w różnym wieku po to abyśmy jeśli tylko chcemy pełnili Jego wolę. Bóg który jest miłością nigdy nie odrzuca człowieka i zawsze czeka na niego długo i cierpliwie. Tak więc warto iść przez życie z Bogiem wybierając świętość i prawość postępowania to chcieliśmy ukazać młodym.

Kl. Damian Stachera (alumn IV rok):

Myślę, że na pierwszym miejscu to, co winno być dla niego fundamentem, a więc doświadczenie wiary i spotkania z Chrystusem. Jego świadectwo - być może dla młodzieży - jest o tyle bardziej wartościowsze czy może porywające, że stosunkowo niedawno był w ich wieku i przed wstąpieniem do seminarium, żył w ich „świecie”. Swoją postawą może pokazać, że rzeczywiście dzisiaj można wierzyć i pięknie żyć, a także to, że Bóg, w którego wierzy, jest Bogiem bliskim człowiekowi, jego smutkom i radościom. W czasach kiedy próbuje się usunąć Pana Boga ze świata, kiedy na siłę próbuje się ośmieszyć i skompromitować Kościół, kiedy człowiek ulega różnego rodzaju manipulacjom i redukcjonizmowi, takie świadectwo kleryka, który idzie pod prąd świata, może być tym bardziej cenne. Może pokazać, że takie życie zgodne z

Krzysztof z zawodu jest inżynierem budowlanym.

Więcej informacji na temat posługi nadzwyczajnego szafarza Komunii Świętej można znaleźć na stronie http://archidiecezja.lodz.pl/new/?news_id=868e314c346f066c850a25ea4cbddc0b.

Marianna Strugińska-Felczyńska

wolą Bożą, wcale nie jest koszmarem, a wręcz przeciwnie – daje wiele radości i prawdziwej wolności.

Kolejną, bardzo ważną rzeczą może być pewna hierarchia wartości, do której kształtowania jest wezwany każdy kleryk na drodze formacji. Rezygnuje on zatem z pewnych rzeczy, nawet dobrych w rozumieniu „tego świata”. Rezygnuje, dla Pana Boga, dla większego dobra, co nie każdy potrafi zrozumieć. Najlepszym tego przykładem jest kwestia celibatu. Nie ulega wątpliwości, że dzisiaj zapomina się o wartości postuszeństwa, prawdy, a nawet o szacunku do nauczycieli, wychowawców. Kleryk, który takie postawy w

sobie ukształtuje i wypracuje, może je przekazać młodym. Blisko tego leży również kwestia kultury oraz umiejętności dostrzegania w swoim otoczeniu drugiego człowieka, który być może nie oczekuje od nas niczego wielkiego, a jedynie uśmiechu, krótkiej rozmowy i zrozumienia.

2. Jaki jest cel odwiedzania uczniów w szkołach przez studentów?

dn. Paweł Wronkowski, alumn Artur Kołodziejczyk, alumn Piotr Kulesza: Wizyta w szkole średniej ma na celu ukazać że my alumni niewiele starsi od młodzieży ponadgimnazjalnej nie chcemy żyć tylko dla siebie ale pragniemy wręcz podzielić

się wiarą. Dzieląc się wiarą daje innym Chrystusa a więc Tego który daje prawdziwe życie. Chcemy się podzielić tym co robimy w seminarium jak wrostamy kształcimy się i wychowujemy. Chcemy pokazać wbrew opiniom dzisiaj ze wiara sprawia naprawdę cuda jeśli tylko człowiek podda się Panu Bogu. Poprzez spotkanie w

szkołach chcemy być narzędziami w rękach Boga, który podaje Swoją świętą dłoń każdemu nawet najbardziej grzesznemu i upadłemu mówiąc mu że Ja jestem z Tobą aż do końca. Ważnym celem wizyt w szkole jest świadectwo

wiary każdego z nas że nie wstydę się Chrystusa nigdy i nigdzie.

Kl. Damian Stachera (alumn IV rok): Myślę, że można tu wyznaczyć dwa główne cele. Pierwszym jest ewangelizacja i pokazanie, że Jezus jest jedynym Zbawicielem i Panem. Cel ten jest realizowany bądź to poprzez szczególny temat katechezy, bądź poprzez świadectwa życia kleryków. Drugim celem jest ogólnie mówiąc powołanie. Oczywiście, szczególnie mówimy o powołaniu do kapłaństwa, ale

KS. REMBOWSKI W WARSZAWIE

W Muzeum mieszczącym się w podziemiach Katedry Polowej Wojska Polskiego można zapoznać się z historią duszpasterstwa wojskowego, począwszy od chrztu Polski, aż do czasów współczesnych.

Zwiedzający mogą obejrzeć multimedialne prezentacje przybliżające dzieje katedry oraz losy kapelanów. Na uwagę zasługują m.in. eksponaty rzemiosła artystycznego pochodzące z połowy XVII stulecia, ołtarze polowe, mundury, paramenty liturgiczne wykorzystywane przez duszpasterzy wojskowych oraz dokumenty i fotografie.

W zbiorach Muzeum znajduje się pastorał pierwszego ordynariusza polowego, Stanisława Galla, ufundowany w 1918r. przez duchowieństwo wojskowe oraz infuła i rękawiczki pontyfikalne biskupa Józefa Gawliny.

Wśród ekspozycji kapelanów jest nasz budowniczy Kościoła Ks. Szczepan Rembowski.

MŁODZI W KOŚCIELE

Młodzi jest przyszłością Kościoła – często podkreślał Papież Jan Paweł II, ogłoszony 1 maja 2011 roku błogosławionym. Ojciec Święty bardzo lubił spotkania z młodymi ludźmi i miał z nimi doskonały kontakt. Uczył, że trzeba wymagać od siebie nawet wtedy, kiedy inni od nas nie wymagają. Jedną z form działalności społecznej Kościoła, wychodzącego naprzeciw oczekiwaniom i potrzebom młodych ludzi, są duszpasterstwa akademickie.

Duszpasterstwo Akademickie w parafii pod wezwaniem Matki Bożej Dobrej Rady działa od jesieni 2011 roku. Spotkania odbywają się zwykle w soboty (od godziny 18:30) w domu parafialnym. Prowadzący duszpasterstwo ksiądz Piotr Skura zawsze chętnie służy pomocą i odpowiada na pytania, nurtujące młodych ludzi. Rozmawiamy na różne tematy, dzielimy się swoimi poglądami i doświadczeniami. Obecnie omawiamy

staramy się również przekazać to, że każdy człowiek jest do czegoś powołany w swoisty sposób. Najcenniejsze w tej kwestii są zapewne świadectwa kleryków o tym, jak to się stało, że znaleźli się w seminarium.

Sądzę, że w naszych wyjściach do szkół można odnaleźć takie cele, jak choćby zburzenie fałszywych poglądów na temat kleryków i seminarium, bliższe poznanie przez kleryków problemów dzisiejszej młodzieży.

W podziemiach katedry jest również sala poświęcona kapelanom, którzy zginęli 10 kwietnia 2010 r., w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem.

28 lutego grupa parafian wraz z bratem Jarkiem Pakułą z Wyższego Seminarium Duchownego Ojców Franciszkanów z Łodzi miała możliwość zapoznania się między innymi z dorobkiem i zasługami Ks. Rembowskiego jako kapelana wojskowego. Dziękujemy bratu za opiekę duchową i wsparcie merytoryczne.

Marianna Strugińska-Felczyńska

zagadnienia związane z Dekalogiem. Nasze spotkania odbywają się w miłej i przyjaznej atmosferze. Ksiądz Piotr proponuje ciekawą literaturę i skłaniające do refleksji artykuły prasowe, mogące zainspirować do dyskusji. Oglądamy także interesujące filmy. Zaczęliśmy od „Egzorcysty” Williama Friedkina. Niekiedy spotykamy się również poza domem parafialnym, np. w kawiarni. Planujemy także wspólny wyjazd, wyjście do kina lub teatru. Nasza niewielka grupa powoli się powiększa. Wszyscy, którzy chcą dołączyć, są mile widziani.

Jeśli jesteś człowiekiem, który pragnie rozwijać swoje życie duchowe, chcesz porozmawiać na różne tematy i poznać innych młodych ludzi, którym bliskie są wartości chrześcijańskie – przyjdź na kolejne spotkanie. Serdecznie zapraszamy!

Rafał Hildt

ZBIÓR PAMIĄTEK!

Bractwo Pielgrzymkowe, wraz z Kierownikiem Pielgrzymki Ks. Marcinem, zwraca się z ogromną prośbą do osób, które posiadają pamiątki związane z osobą Ks. Prałata Szczepana Rembowskiego. Budowniczego naszej Świątyni, oraz Patrona Bractwa Pielgrzymkowego. 20 09 2012 mija 40 rocznica Jego śmierci, chcąc uczcić pamięć potrzebujemy **pamiątki, zdjęcia, materiały** dotyczące działalności Ks. Prałata. Osoby które są w ich posiadaniu proszone są o doręczenie do kancelarii. Po wykorzystaniu zobowiązujemy się do zwrotu.

Elżbieta Adamczyk, Ks. Marcin Majda

HUMOR

Na lekcji religii

Pani pyta-Kto widzi i wie wszystko?

Jasiu odpowiada- moja sąsiadka.

Jaś odmawia modlitwę wieczorem

..... i spraw Boże, żeby Ankara była stolicą Finlandii

Mama - Ależ Jasiu co Ty wygadujesz!

Jaś - bo mamusiu, ja tak napisałem na klasówce.

List z wakacji

Tutaj jest pięknie, jestem bardzo zadowolony.

Bądźcie o mnie spokojni i nie martwcie się!

P.S. Co to jest epidemia?

Ciekawa rozmowa

Dwóch chłopców rozmawia w przedszkolu.

- Mój tata pływa w marynarce- chwali się pierwszy.

- A mój w kąpielówkach - dodaje drugi.

Wizyta Babci

Do Nowaków przyjechała babcia.

- Wnusi, dobrze się chowasz? - pyta.

- Staram się wzdycha, Pawełek.

Ale mama i tak zawsze mnie znajdzie i wykąpie.

Na podstawie strony internetowej opracowała:

Aneta Mikołajczyk

Polecenie przelewu / Wpłaty gotówkowa

nazwa odbiorcy		STOWARZYSZENIE PARAFIALNY ODDZIAŁ AKCJI	
nazwa odbiorcy od		KATOLICKIEJ PRZY PARAFII MBDR W ZGIERZU	
nr rachunku odbiorcy		3 4 8 7 8 3 0 0 0 4 0 0 1 5 8 9 3 2 2 0 0 0 0 0 0 1	
nr rachunku zleceniodawcy (polecenie przelewu) / kwota słownie (wpłata gotówkowa)		x P PLN	
nazwa zleceniodawcy			
nazwa zleceniodawcy cd.			
tytułem		DAROWIZNA NA REMONT ŚWIETLICY	
tytułem cd.			
pieczęć, data i podpis(y) zleceniodawcy		Opłata	

odcinek dla instytucji przyjmującej zlecenie

ZAPROSZENIE

My pomagamy 12 lat w działalności Świetlicy Opiekuńczo-Wychowawczej parafialnej.

POMÓŻ I TY!

Możesz nas wesprzeć poprzez modlitwę, wolontariat oraz finansowo.

Członkowie i sympatycy Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej

Sakrament chrztu otrzymali

Ernest Luźniakowski
Alicja Danuta Bieda
Marcelina Łucja Kujawiak
Małgorzata Agnieszka Kujawiak
Mikołaj Jan Grodkowski

Odeszli do wieczności

Bożena Tarczyńska(ur.1957), Zygmunt Olczak (ur.1925)
Teresa Sęk (ur.1945), Eugeniusz Olejniczak(ur.1924)
Kazimiera Majtczak(ur.1938), Zdzisław Andrzejewski (ur.1934)
Stefan Nasiłowski (ur.1925), Irena Cynkier (ur.1959)
Jerzy Rzeźniczak (ur.1956), Monika Gapińska-Galoch (ur.1970)
Genowefa Ociesielska (ur.1930), Henryk Modliński (ur.1948)
Cezary Tołkaczewicz (ur.1949), Mirosława Bogucka (ur.1956)
Bożena Lewandowska (ur.1952), Jolanta Gawęcka (ur.1963)
Anna Kubiak (ur.1929)

Z ksiąg parafialnych opracowała Katarzyna Dąbrowska

Kancelaria Parafialna czynna codziennie od poniedziałku do piątku w godz.: 9:00– 11:00 oraz 15:00– 16:30

Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej– Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. Piotr Skura

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 36 8783 0004 0015 6097 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl

e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska - Felczyńska, Katarzyna Wieczorek, Agnieszka Gajek, Sławomir Bartczak, Barbara Musiał, Bolesław Wąsowski, Andrzej Kalinowski, Aneta Mikołajczyk, Rafał Hildt.

Składanie gazetki: Daria Łabsz, Marianna Strugińska-Felczyńska

Dystrybutor: Marek Cylke